

การพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง
บนฐานของวัฒนธรรมและชุมชน โดยบูรณาการแนวการสอนพูด
และการสลับภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านการฟังและ
การพูดสำหรับนักเรียนในช่วงรอยต่อระดับประถมศึกษาปีที่ 1
A Development of Thai as a Second Language
Instructional Model Based on Cultural and
Community Approach by Integrating the Oral
Approach with the Code-Switching to Enhance
Listening and Speaking Ability of Transition Students
Towards First Grade

อภิรดี ไชยกาล¹, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรรณ เหมชะญาติ²,
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สร้อยสน สกลรักษ์³
Apiradee Chaiyakan¹, Asst. Prof. Dr. Worawan Hemchayard²,
Asst. Prof. Dr. Soison Sakolrak³

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ของการวิจัย คือ เพื่อพัฒนา รูปแบบการเรียนการสอน
ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองบนฐานของวัฒนธรรมและชุมชนโดยบูรณาการแนวการสอนพูด
และวิธีการสลับภาษาเพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านการฟังและการพูดสำหรับนักเรียน
ในช่วงรอยต่อระดับประถมศึกษาปีที่ 1 กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนในช่วงรอยต่อระดับ
ประถมศึกษาปีที่ 1 ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 2

¹ นิสิตปริญญาเอก สาขาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^{2,3} ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อาจารย์ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

¹ Graduate Student, Department of Early Childhood Education, Faculty of Education

^{2,3} Assistant Professor, Lecturer, Faculty of Education, Chulanongkorn University

ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนบ้านสังเม็ก จังหวัดศรีสะเกษ รวมทั้งสิ้น 18 คนโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือ แบบวัดความสามารถในการฟังและการพูด ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองบนฐานของวัฒนธรรมและชุมชนโดยบูรณาการแนวการสอนพูดและวิธีการสลับภาษาสามารถส่งเสริมความสามารถในด้านการฟังและการพูดสำหรับนักเรียนในช่วงรอยต่อระดับประถมศึกษาปีที่ 1

คำสำคัญ : ภาษาที่สอง, แนวการสอนพูด, วิธีการสลับภาษา, นักเรียนในช่วงรอยต่อระดับประถมศึกษาปีที่ 1

Abstract

The purpose of this research was to develop Thai as a second language instructional model based on cultural and community approach by integrating the oral approach with the code-switching to enhance listening and speaking ability of transition students towards first grade. The subjects for this research were 18 transition students towards first grade who used Thai as a second language from the 2st semester of 2014 in Sangmeg school in Srisaket province by using the simple random sampling technique. The instruments used in this research were listening and speaking ability test. The research showed that Thai as a second language instructional model based on cultural and community approach by integrating the oral approach with the code-switching can enhance listening and speaking ability of transition students towards first grade.

Keywords : Second language, Oral approach, Code-switching, Transition students towards first grade

บทนำ

ประเทศไทยประกอบด้วยคนมากมายหลายชาติพันธุ์ ซึ่งศรีสะเกษเป็นจังหวัดหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ที่มีประวัติความเป็นมายาวนาน และมีกลุ่มชาติพันธุ์ต่างๆ อพยพมาตั้งรกรากในบริเวณนี้ ได้แก่ ส่วย ลาว เขมร และเยอ ซึ่งมีภาษาพูดของตนเองส่งผลให้นักเรียนได้เรียนรู้ภาษาแม่ของตนเองก่อนเข้าโรงเรียน ส่งผลให้การจัดการเรียนการสอนในพื้นที่นี้เป็นไปด้วยความยากลำบาก อันเนื่องมาจากกลุ่มชาติพันธุ์เหล่านี้ต่างมีภาษาแม่ของตนเอง เด็กกลุ่มนี้จึงได้เรียนรู้ภาษาแม่ก่อนที่จะเข้ามาศึกษาในโรงเรียนส่งผลให้การเรียนรู้ภาษาไทยที่เป็นภาษาประจำชาติเป็นไปด้วยความยากลำบาก ดังนั้นครูจำเป็นที่จะต้องจัดการเรียนการสอนให้มีความสอดคล้องกับผู้เรียนที่มีลักษณะของเด็กสองภาษาทั้งในด้านภาษาและวัฒนธรรม โดยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และพัฒนาตนเอง เพื่อให้สามารถใช้ภาษาไทยในการสื่อสารได้อย่างมีประสิทธิภาพและอยู่ร่วมกันในสังคมของความหลากหลายได้อย่างมีความสุข ดังนั้นจึงมีความจำเป็นในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองให้กับเด็กที่มีความหลากหลายทางวัฒนธรรมเพื่อช่วยในการพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาไทยสำหรับผู้เรียนที่ไม่ได้ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาแม่

ยิ่งไปกว่านั้นปัจจุบันจังหวัดศรีสะเกษเกิดปัญหาการขาดแคลนครู ซึ่งโรงเรียนที่ขาดแคลนครูส่วนมากเป็นโรงเรียนประถมศึกษาขนาดเล็ก และโรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาที่ตั้งอยู่ในเขตชนบท รวมถึงพื้นที่ชายแดนของอำเภอกันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ จึงจำเป็นที่หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องต้องดำเนินการหามาตรการบรรจบบุคคลในพื้นที่ที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งเป็นครู เพื่อลดปัญหาการโยกย้ายกลับภูมิลำเนาเดิมของครูที่มาจากพื้นที่อื่น ให้โอกาสครูได้พัฒนาและมีการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น และปรับปรุงโรงเรียนให้เป็นสถานที่ที่น่าสอนน่าเรียน (อุดมลักษณ์ เพ็ญรพัฒน์, 2555)

นอกจากปัญหาด้านภาษาของนักเรียนและการขาดแคลนครูในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษแล้วยังพบว่า ครูที่สอนอยู่ในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษนั้นไม่ใช่คนท้องถิ่นศรีสะเกษ ซึ่งทำให้ครูไม่สามารถสื่อสารภาษาแม่กับผู้เรียนที่เป็นกลุ่มชาติพันธุ์อีกด้วย ดังที่ วีระพงศ์ เศษบุญ (2555) กล่าวว่า นอกจากโรงเรียนในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษส่วนใหญ่เป็นโรงเรียนขยายขอบข่ายแดนไทย - กัมพูชา เด็กส่วนใหญ่เป็นชุมชนพื้นเมืองดั้งเดิม ใช้ภาษาท้องถิ่น คือ ภาษาเขมร ซึ่งเป็นปัญหาต่อการศึกษาด้านการใช้ภาษากลาง

จึงต้องเน้นครูและบุคลากรทางการศึกษาพัฒนาคุณภาพการเรียนรู้ให้เด็กเกิดการอ่านออกเขียนได้ คิดเลขเป็น ครูมีอาชีพสามารถนำความรู้เรื่องการวัดและประเมินผลสู่การยกระดับมาตรฐานคุณภาพการศึกษาชาติต่อไป

การที่ครูไม่สามารถสื่อสารกับผู้เรียนเป็นภาษาถิ่นนั้น อาจส่งผลให้ผู้เรียนไม่เข้าใจในสิ่งที่ครูพูด ทำให้ผู้เรียนรู้สึกท้อแท้ ไม่มั่นใจที่จะสื่อสารพูดคุยกับครู ซึ่งปัญหานี้พบมาตั้งแต่เมื่อสิบกว่าปีที่แล้ว ดังที่ ทิพากร วงศ์ปลั่ง (2539) ได้ศึกษาการส่งเสริมการพูดภาษาไทยกลางของครูให้แก่เด็กพูดภาษาถิ่นเขมร พบว่า ครูเน้นการส่งเสริมให้เด็กพูดภาษาไทยกลางเป็นสำคัญ แต่ไม่ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการส่งเสริมการพูดทั้งภาษาไทยกลางและภาษาถิ่นเขมรควบคู่กัน การส่งเสริมภาษาไทยกลางของครูไม่ครอบคลุมองค์ประกอบทุกด้านของเนื้อหา ภาษาไทย คือ เน้นเฉพาะคำศัพท์กิจกรรมและสื่อไม่สัมพันธ์กับพื้นฐานของเด็ก และเน้นการท่องจำคำและข้อความที่กำหนดให้และยังได้พบปัญหาการเรียนรู้ของเด็ก 2 ประการหลักคือ การสื่อสารความต้องการและความรู้สึกของตน ความไม่เข้าใจเนื้อหาวิชาที่เรียน และการขาดความไม่ไว้วางใจในตัวครูของตน

นอกจากนี้ในช่วงสิบปีที่ผ่านมายังมีผลการศึกษาวิจัยหลายเรื่องที่แสดงให้เห็นปัญหาของการใช้ภาษาไทยของเด็กกลุ่มชาติพันธุ์ในพื้นที่จังหวัดศรีสะเกษไว้ ได้แก่ ผลจากการประเมินคุณภาพนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2547 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 3 พบว่า ผลการประเมินกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยของนักเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 38.09 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 3, 2548 : 33) และยังพบปัญหาของนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 คือ การอ่านออกเสียงคำไม่ได้และอ่านไม่ถูกต้อง ส่งผลให้ประสิทธิภาพในการเรียนรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างๆ ต่ำไปด้วย (จันทร์หา เทพชุมพล, 2549)

ในขณะที่ผลการศึกษาของศูนย์พัฒนาหลักสูตรโดยกรมวิชาการ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2530) ได้นำเสนอถึงผลการใช้หลักสูตรภาษาไทยในท้องถิ่นที่นักเรียนพูดภาษาอื่นมากกว่าภาษาไทย ในจังหวัดบุรีรัมย์ สุรินทร์ ศรีสะเกษ ด้านความเข้าใจและความสามารถในการใช้คำสำนวน บทหรือกรอน พบว่า คะแนนเต็ม 60 คะแนนนักเรียนในจังหวัดศรีสะเกษ ทำคะแนนเฉลี่ยได้ 27.63 สำหรับนักเรียนที่พูดภาษาไทย

อีสาน ได้คะแนนเฉลี่ย 30.58 ส่วนนักเรียนที่พูดภาษาเขมร ส่วย เยอ ได้คะแนนต่ำกว่าครึ่งของคะแนนเต็ม เมื่อวัดความเข้าใจภาษาไทย ผลปรากฏว่า จังหวัดศรีสะเกษ มีคะแนนเฉลี่ย 12.41 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน ผลงานวิจัยนี้แสดงให้เห็นว่า ภาษาถิ่นเป็นองค์ประกอบที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนเพราะภาษาไทยกลางเป็นภาษาที่กำหนดให้ใช้ในการเรียนการสอนในโรงเรียน เด็กที่พูดภาษาไทยกลางอยู่เสมอก็จะสามารถใช้ภาษาในการพูด การอ่าน การฟัง และการอ่าน ได้ดีกว่าเด็กที่พูดภาษาถิ่น

นอกจากนี้ผลจากการศึกษาของสุจิต เพียรชอบ (2526) พบว่า เด็กที่ใช้ภาษาอื่นเป็นภาษาแม่ เมื่อมาเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง จะทำให้มีปัญหามากกว่าเด็กที่พูดภาษาไทยกลาง คือ นักเรียนที่พูดภาษาถิ่นจะประสบปัญหาในการใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง และมีปัญหาการใช้ภาษาไทยที่สำคัญซึ่งได้แก่การออกเสียงคำที่มีเสียงพยัญชนะสระ และวรรณยุกต์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนระดับก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษาตอนต้น สอดคล้องกับผลการสำรวจสถานะทางการศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2525) พบว่า เด็กที่ใช้ภาษาอื่นที่ไม่ใช่ภาษาไทยในชีวิตประจำวัน มักประสบปัญหาในการเรียนภาษาไทย อันเป็นอุปสรรคต่อการเรียนวิชาอื่นๆ ด้วย

ผลการศึกษาที่กล่าวมาแสดงให้เห็นว่าเด็กที่เรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองประสบปัญหาในการเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอยู่ในเกณฑ์ต่ำเพราะไม่สามารถเข้าใจความหมายของสิ่งที่ครูพูด แต่เด็กต้องเรียนรู้ภาษาไทยกลางเพื่อใช้เป็นภาษาราชการ และใช้ประโยชน์ในการติดต่อสื่อสารให้เข้าใจตรงกันทุกสิ่งทุกอย่างตลอดทั่วทั้งประเทศไทย เมื่อเด็กเรียนภาษาไทยกลางแล้วก็จะใช้ภาษาไทยกลางมากขึ้นได้อีกภาษาหนึ่งสามารถใช้ติดต่อกับคนในท้องถิ่นอื่นๆ ได้ทั่วทั้งประเทศ แต่กลับพบปัญหาว่าเด็กที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สองมักประสบปัญหาในการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพราะนักเรียนที่ใช้ภาษาต่างไปจากภาษาไทยที่ครูใช้ในการสอน เด็กจะฟังครูหรืออ่านคำบางคำในหนังสือเรียนไม่เข้าใจ และเด็กยังออกเสียงพูดภาษาไทยกลางบางเสียงไม่ชัดเจน จนเป็นปัญหาในการติดต่อสื่อสารในชั้นเรียน

การฟังและการพูดเป็นความสามารถในการสื่อสารที่มีความสำคัญสำหรับผู้เรียนดังจะเห็นได้จากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 ที่ระบุว่าภาษาไทย

เป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร การเรียนรู้
อย่างมีประสิทธิภาพและเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง และเป็นคุณลักษณะสำคัญที่จะ
เสริมสร้างการเรียนรู้ต่างๆแก่ผู้เรียน โดยผู้เรียนต้องได้รับการฝึกและสร้างประสบการณ์
หลากหลาย

การจัดการเรียนการสอนให้ผู้เรียนมีความสามารถในการสื่อสารนั้น จำเป็นที่จะ
ต้องได้รับการพัฒนาทั้งการฟังและการพูดไปพร้อมๆ กัน เพราะการฝึกความเข้าใจใน
การฟังมีความสำคัญพอๆ กับการฝึกความสามารถในการพูด การฟังเพื่อการสื่อสาร
ผู้ฟังและผู้พูดจะต้องใช้ความสามารถในทุกด้าน ทั้งนี้เพราะต้องใช้ความสามารถใน
การตีความ เดาความหมาย ทำนายเรื่องที่ผู้พูดจะกล่าวต่อไปได้ ตลอดจนเข้าใจ
ความหมายแฝงในคำพูดได้ ถึงแม้ว่าผู้พูดไม่ได้แสดงออกมาโดยตรงก็ตาม ซึ่งแนว
การสอนพูดและการสลับภาษามีแนวคิดหลักในการมุ่งเน้นพัฒนาผู้เรียนทั้งในด้านทักษะ
การฟังและการพูด โดยผู้เรียนจะได้รับการพัฒนาทักษะการฟังเพื่อเป็นพื้นฐานสำคัญ
ในการพัฒนาทักษะการพูดต่อไป (Anderson and Lynch, 1988)

การจัดการศึกษาแก่เด็กที่พูดภาษาไทยเป็นภาษาที่สองนั้น ในการศึกษาข้อมูล
พื้นฐานการอบรมครูในท้องถิ่นที่มีปัญหาทางภาษา พบว่า ครูมักมีปัญหาเกี่ยวกับการ
จัดกิจกรรมการเรียนการสอนในระยะแรกที่เด็กยังพูดภาษาไทยกลางไม่ได้ การเตรียม
ความพร้อมทางภาษาไทยแก่เด็กที่เริ่มเรียนที่ไม่พูดภาษาไทยที่ควรจะสอนโดยคำนึงถึง
สิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติและพัฒนาการทางภาษาไทยโดยเน้นกิจกรรมที่ใช้ภาษาใน
สภาพที่เป็นจริงประกอบกับต้องอาศัยเทคนิคหลายๆ ด้านส่วนการที่จะให้เด็กที่มีปัญหา
ทางภาษาได้รู้และเข้าใจความหมายของคำ ประโยค สามารถพูด ฟังภาษาไทยได้
อย่างรวดเร็ว ออกเสียงชัดเจน ถูกต้อง ดังนั้นในการเตรียมความพร้อมให้กับเด็ก
ครูจะต้องใช้เทคนิคและวิธีเตรียมความพร้อมสำหรับเด็กเหล่านี้ โดยศึกษาขั้นตอนวิธี
จัดกิจกรรมเตรียมความพร้อมในการฟัง พูด อ่าน เขียน และคิด และใช้หลักบูรณาการ
ในการสอน กล่าวคือ ควรนำคำศัพท์ที่เด็กเรียนรู้มาแล้วมาสัมพันธ์กับคำใหม่ ผูกประโยค
ให้สัมพันธ์กับเหตุการณ์และชีวิตประจำวัน (สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษา
แห่งชาติ, 2528)

แนวการสอนพูดหรือการสอนตามสถานการณ์ (Oral Approach หรือ
Situational Language Teaching) มีหลักการเพื่อมุ่งเน้นการฝึกฝนทักษะการพูด

ในสถานการณ์ที่กำหนดขึ้น ซึ่งปัจจุบันยังคงใช้ในการเรียนการสอนภาษาในประเทศอังกฤษ โดยมุ่งเน้นการสอนภาษาในบริบทหรือสถานการณ์ที่กำหนด (Celce-Murcia, 2001) แนวการสอนพูดนี้ให้ความสำคัญกับคำศัพท์และโครงสร้างทางภาษาที่ปรากฏอยู่ในสถานการณ์ในการเรียนการสอน ตลอดจนการฝึกฝนในสถานการณ์ที่กำหนด เช่น ร้านค้า ไปรษณีย์ (Ketabi and Shahraki, 2011) หลักการของการสอนเป็นแบบบูรณาการ ทั้ง 4 ทักษะ โดยใช้ภาษาที่เรียนในการจัดการเรียนการสอน มุ่งเน้นการทบทวนและฝึกฝนในสถานการณ์ที่กำหนด มีการเลือกคำศัพท์ที่ใช้สอนมีกระบวนการเลือกสรรเป็นอย่างดีเพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาในสถานการณ์ที่สอน มีการจัดระดับความยากง่ายของโครงสร้างทางภาษา และการสอนอ่านเขียนจะทำได้เมื่อได้มีการวางพื้นฐานด้านคำศัพท์และไวยากรณ์ไว้เพียงพอแล้ว (Richards and Rodgers, 2001) แนวการสอนพูดถูกนำมาใช้เพื่อแก้ไขข้อบกพร่องในการเรียนภาษาจากโครงสร้างและไวยากรณ์ ซึ่งผู้เรียนไม่สามารถนำเอาภาษาที่ได้เรียนมาใช้ในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริง แนวคิดนี้จึงมุ่งเน้นให้ผู้สอนจัดการเรียนการสอนโดยการนำเอาภาษาที่ใช้ในสถานการณ์นั้นมาจัดสอน ในงานวิจัยนี้จะเรียกแนวคิดนี้ว่าแนวการสอนพูด

อย่างไรก็ตามการนำแนวการสอนพูดมาใช้ในการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาที่สองก็มีข้อจำกัดในเรื่องของการใช้ภาษาที่สอนในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งหากผู้เรียนภาษาที่สองที่เป็นเด็กได้ฟังภาษาที่สองตลอดเวลาในชั้นเรียน อาจส่งผลให้ผู้เรียนสับสนและไม่เข้าใจภาษาที่เรียน รู้สึกกลัว และไม่กล้าแสดงออก ดังนั้นการนำวิธีการสลับภาษามาใช้เพื่อการอธิบายความหมายของภาษาที่ผู้เรียนไม่เข้าใจตลอดจนเสริมสร้างบรรยากาศในการเรียนภาษา เพื่อให้การพัฒนารูปแบบการสอนภาษาที่สองมีความสมบูรณ์และเหมาะสมกับผู้เรียนที่เป็นเด็ก

การสลับภาษาเป็นปรากฏการณ์ที่ผู้พูดสองภาษาหรือหลายภาษา พูดภาษาเหล่านั้นสลับกันไปมา ในระดับประโยคหรือยาวกว่าประโยค (อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์, 2545 : 96) ซึ่งคนเราจำเป็นที่จะต้องเลือกที่จะพูดด้วยภาษาใดภาษาหนึ่งหรืออาจใช้รูปภาษาหนึ่งสลับกับอีกภาษารูปหนึ่ง หรืออาจทั้งสองภาษาปนกัน ซึ่งปัจจัยที่ต้องมีการปนภาษาเกี่ยวข้องกับสิ่งต่อไปนี้คือ การแสดงความเป็นพวกพ้อง หัวเรื่องที่พูด ความเข้าใจทางสังคม และเรื่องของวัฒนธรรม ผู้พูดจึงได้มีการสลับภาษากันหรือใช้

การปนภาษาบ้าง ซึ่งการสลับภาษามักเกิดขึ้นโดยไม่รู้ตัวคือผู้พูดไม่ได้มีการเตรียมตัวไว้ล่วงหน้าว่าการพูดในครั้งนั้นจะต้องพูดภาษาสลับกัน (Wardhaugh, 1992) โดย การสลับภาษาได้ถูกยอมรับและนำมาใช้ในการเรียนการสอนอย่างเป็นทางการในประเทศสหรัฐอเมริกาอย่างกว้างขวาง โดยมีกฎหมายอนุญาตให้ใช้ภาษาแม่กับนักเรียน ในโรงเรียน (Coffey, 2004 : 1)

หลักการของแนวการสอนพูดได้ถูกนำมาออกแบบหลักสูตรและแบบเรียน สำหรับการเรียนการสอนภาษาที่สองและภาษาต่างประเทศอย่างกว้างขวางและยังคง ใช้อยู่จนถึงปัจจุบัน ซึ่งคู่มือการเรียนการสอนของประเทศอังกฤษได้กำหนดให้แนว การสอนพูดเป็นหลักการพื้นฐานในการสร้างแบบเรียนในประเทศอังกฤษ (Richards and Rodgers, 2001) ส่วนวิธีการสลับภาษามีเพียงการศึกษาถึงวิธีการสลับภาษา แต่ยังไม่มีการนำมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้จะเป็นการนำแนว การสอนพูดและวิธีการสลับภาษามานำมาบูรณาการเพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ภาษาไทยเป็นภาษาที่สองให้เหมาะสมกับผู้เรียน

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองบนฐานของ วัฒนธรรมและชุมชนโดยบูรณาการแนวการสอนพูดและการสลับภาษาเพื่อส่งเสริม ความสามารถในการฟังและการพูดสำหรับนักเรียนในช่วงรอยต่อระดับประถมศึกษา ปีที่ 1

วิธีดำเนินการวิจัย

1. การกำหนดประชากรและตัวอย่างประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ นักเรียนในช่วงรอยต่อระดับประถมศึกษาปีที่ 1 และกำลังศึกษาอยู่ในโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษา ศรีสะเกษ ที่ใช้ภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง

กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนในช่วงรอยต่อระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนบ้านสังเม็ก สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 4 จำนวน 1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 18 คน

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

2.1 ตัวแปรต้น คือ การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองบนฐานของวัฒนธรรมและชุมชนโดยบูรณาการแนวการสอนพูดและการสลับภาษา

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการฟังและการพูด ได้แก่

2.2.1 การฟัง คือ ความเข้าใจคำศัพท์ การปฏิบัติตามคำสั่ง และการจับใจความสำคัญจากสิ่งที่ได้ฟัง การสังเกตการแสดงออกของผู้พูดและสภาพแวดล้อมในการสื่อสาร และมารยาทในการฟัง

2.2.2 การพูด คือ การออกเสียงตามอักขรวิธี การสื่อสารด้วยการพูดและการแสดงออกที่สอดคล้องกับสถานการณ์ การพูดแสดงความคิดเห็นจากสิ่งที่ได้ฟัง และมารยาทในการพูด

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบวัดความสามารถในการฟังและการพูด ผู้วิจัยนำแบบวัดความสามารถในการฟังและการพูดไปให้กลุ่มตัวอย่างทำ ก่อนการทดลอง วิธีการดำเนินการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองบนฐานของวัฒนธรรมและชุมชนเพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านฟังและการพูด มีวิธีการดำเนินการดังนี้

ขั้นที่ 1 การเตรียมการ

- 1.1 การศึกษาทฤษฎีพื้นฐาน
- 1.2 การศึกษาสภาพการเรียนการสอนภาษาในปัจจุบัน
- 1.3 การกำหนดกรอบแนวคิดของรูปแบบฯ

ขั้นที่ 2 การสร้างและตรวจสอบคุณภาพรูปแบบฯ ฉบับร่าง

- 2.1 การสร้างรูปแบบฯ (ฉบับร่าง)
- 2.2 การตรวจสอบคุณภาพของรูปแบบฯ และแผนการจัดการเรียนการสอน

ที่พัฒนาขึ้น

ขั้นที่ 3 การทดลองและปรับปรุงรูปแบบฯ ครั้งที่ 1

- 3.1 การเก็บข้อมูลก่อนการทดลองใช้รูปแบบฯ ฉบับทดลอง
- 3.2 การดำเนินการทดลองครั้งที่ 1
- 3.3 การเก็บข้อมูลระหว่างการทดลอง

3.4 การแก้ไขปรับปรุงรูปแบบฯ ครั้งที่ 1

3.5 การดำเนินการทดลองครั้งที่ 2

3.6 การเก็บข้อมูล การวิเคราะห์ และสรุปผลการวิจัย หลังการทดลองใช้รูปแบบฯ ฉบับทดลอง

3.7 การแก้ไขปรับปรุงได้รูปแบบฯ ฉบับสมบูรณ์

ขั้นที่ 4 การประเมินผลและนำเสนอรูปแบบฯ ฉบับสมบูรณ์

ผู้วิจัยวิเคราะห์คะแนนเฉลี่ยความสามารถทางภาษาโดยการหาค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบคะแนนค่าที (Dependence T-Test) ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .01 แล้วนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ผลการศึกษา

การวิจัยเรื่อง การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองบนฐานของวัฒนธรรมและชุมชนเพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านฟังและการพูดสำหรับนักเรียนในช่วงรอยต่อระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ผู้วิจัยได้รูปแบบการเรียนการสอนซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบสำคัญ 5 ประการ ได้แก่ หลักการ วัตถุประสงค์ เนื้อหา ขั้นตอนในการจัดกิจกรรม ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการ และการประเมินผล ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1.1 หลักการ

รูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองบนฐานของวัฒนธรรมและชุมชนเพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านฟังและการพูดสำหรับนักเรียนในช่วงรอยต่อระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ประกอบด้วยหลักการที่สำคัญ 5 ประการดังนี้

1.1.1 การออกแบบเนื้อหาสาระที่เน้นบริบทและสถานการณ์จริง ช่วยให้เด็กพัฒนาความสามารถในการสื่อสารภาษาไทย และนำไปใช้ในชีวิตเด็ก เพราะเด็กได้เรียนภาษาแบบตรงกับกรนำไปใช้ประโยชน์ของการเรียนรู้

1.1.2 การมีส่วนร่วมของครอบครัว ชุมชนในการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยเพื่อสร้างความเข้าใจเรื่องโครงการทางภาษาและการสร้างเจตคติในการเรียนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองในระยะเริ่มต้นการเรียนรู้ในห้องเรียน

1.1.3 การสื่อสารตามสถานการณ์จริงในบริบทของชุมชนโดยการสอนเริ่มจากทักษะการฟังและการพูด แล้วจึงการอ่านและการเขียนทำให้นักเรียนเรียนรู้ภาษาที่สองได้เร็วขึ้น และนำไปใช้ในสถานการณ์ได้จริง

1.1.4 การจัดลำดับของเนื้อหา ครอบคลุมการคัดเลือกคำศัพท์และระดับความซับซ้อนของโครงสร้างภาษาโดยมุ่งเน้นให้สอดคล้องกับเนื้อหาในสถานการณ์นั้นๆ และบริบทของชุมชน

1.1.5 การใช้ภาษาแม่เพื่อช่วยลดบรรยากาศความตึงเครียดในชั้นเรียน โดยการอธิบายโครงสร้างทางภาษาไทยและคำศัพท์ในสถานการณ์ต่างๆ

1.2 วัตถุประสงค์

วัตถุประสงค์ของรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองบนฐานของวัฒนธรรมและชุมชนเพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านฟังและการพูดสำหรับนักเรียนในช่วงรอยต่อระดับประถมศึกษาปีที่ 1 คือ เพื่อพัฒนาความสามารถทางด้านการฟังและการพูด

1.3 ขั้นตอนในการจัดกิจกรรม

จัดการเรียนการสอนตามรูปแบบฯ ประกอบด้วยขั้นตอน 2 ขั้น แบ่งเป็นขั้นเตรียมการและขั้นการสอน ซึ่งขั้นการสอนจะใช้เวลา 1 วันในการจัดการเรียนการสอนให้ครบถ้วน ทั้งนี้ครูสามารถเลือกใช้กิจกรรมย่อยในแต่ละขั้นได้ตามความเหมาะสมตามลักษณะเฉพาะของแต่ละกิจกรรม ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ขั้นเตรียมการเป็นขั้นของการเตรียมความพร้อมในการจัดการเรียนการสอนเรียนการสอน โดยมีลักษณะของกิจกรรม ดังนี้

1) ครูเตรียมหลักสูตรรายวิชาแบบเน้นสถานการณ์โดยกำหนดเนื้อหาตามสถานการณ์จริง ที่สอดคล้องกับบริบทในชุมชน แหล่งเรียนรู้ในชุมชน สภาพจริงสถานการณ์จริง

2) คัดเลือกและกำหนดครูผู้ช่วยที่มีความสามารถในการใช้ภาษาไทยและภาษาแม่ในการสื่อสาร

3) ครูพัฒนาแผนการสอน หนังสือ สื่อและกำหนดบทบาทการสอนร่วมกับครูผู้ช่วยเพื่อวางแผนการสลับภาษา

4) การจัดสภาพแวดล้อมในชั้นเรียนให้อบอุ่น เป็นมิตร สอดคล้องกับวัฒนธรรม/ชุมชน และเหมาะสมกับวัยของนักเรียน

5) การประสานความร่วมมือกับชุมชนเพื่อนสนับสนุนการเรียนการสอนและการประเมินผล

ชั้นการสอนเป็นขั้นของการนำเสนอหรือสอดแทรกความรู้ใหม่และการฝึกสนทนา โดยมีลักษณะของกิจกรรม ดังนี้

1) การสนทนาบนพื้นฐานวัฒนธรรมและชุมชน ได้แก่ เด็กเรียนรู้คำศัพท์ตามสถานการณ์ที่ชุมชนกำหนดไว้เด็กเรียนรู้โครงสร้างทางภาษาไทยตามบทสนทนา เด็กฝึกสนทนาตามสถานการณ์ที่กำหนดเด็กฝึกสร้างประโยคสนทนาที่เชื่อมโยงกับชีวิต

2) การฝึกอ่านและเขียน ได้แก่ เด็กเรียนรู้สัญลักษณ์ตามลำดับความยากง่าย เด็กฝึกอ่านและเขียนคำที่สัมพันธ์กับชีวิตการฝึกภาษาในสถานการณ์เด็กฝึกใช้ภาษาตามสถานการณ์ในบริบทจริงเด็กได้รับข้อมูลป้อนกลับจากครูและชุมชน

การจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบฯ นั้นสามารถนำมาจัดกิจกรรมการเรียนการสอนใน 1 วัน ใช้เวลา 4 ชั่วโมง โดยใน 2 ชั่วโมงแรกเป็นขั้นการสนทนาบนพื้นฐานวัฒนธรรมและชุมชน โดยครูให้เด็กได้ฝึกในด้านการฟังและการพูดจากบทสนทนาในสถานการณ์ที่กำหนดให้ ในชั่วโมงที่ 3 เป็นขั้นการฝึกอ่านและเขียน โดยครูให้เด็กฝึกอ่านและเขียนคำอย่างมีความหมาย ส่วนชั่วโมงที่ 4 เป็นขั้นการฝึกภาษาในสถานการณ์ โดยครูให้เด็กได้นำความรู้ที่เรียนมาใช้ในสถานการณ์จริง

1.4 ระยะเวลาที่ใช้ในการดำเนินการ

ระยะเวลาในการวิจัย 6 สัปดาห์ ประกอบด้วย ะยะก่อนการทดลอง 1 สัปดาห์ ะยะทดลอง 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 วัน วันละ 4 ชั่วโมง และหลังการทดลอง 1 สัปดาห์

1.5 การประเมินผล

ผู้วิจัยดำเนินการวัดและประเมินผลความสามารถในฟังและการพูดสำหรับนักเรียนในช่วงรอยต่อระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ก่อนการเรียนการสอนและหลังการเรียนการสอน โดยใช้แบบวัดความสามารถทางภาษา ซึ่งเป็นเครื่องมือใช้วัดก่อนและหลังการทดลอง

สรุปผลและอภิปรายผล

1. ความสำเร็จของการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองบนฐานของวัฒนธรรมและชุมชนเพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านฟังและการพูดสำหรับนักเรียนในช่วงรอยต่อระดับประถมศึกษาปีที่ 1 จำเป็นต้องมีความสมดุลในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งในของการสอนภาษาครอบคลุมทั้งทางด้านการฟังและการพูด เพราะการฟังและการพูดมีความสำคัญและจำเป็นต่อการเรียนรู้ภาษาที่สองของเด็กดังนั้นเด็กจึงต้องได้รับการพัฒนาทั้งการรับสารและส่งสาร โดยเริ่มต้นจากการฟังที่เป็นกระบวนการเกี่ยวกับการสร้างความหมายในสิ่งที่ได้ยินได้รับรู้และทำความเข้าใจกับเสียงหรือสิ่งที่ได้ยิน จากนั้นเด็กจึงสามารถแสดงออกโดยคำพูด สอดคล้องกับ High Reach Learning (2007) ที่กล่าวว่า การฟังอย่างเข้าใจเป็นความสามารถในการระลึกและเข้าใจความหมายของสิ่งที่ได้ยินและสามารถแสดงออกโดยคำพูด

2. สิ่งสำคัญอีกประการของรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองบนฐานของวัฒนธรรมและชุมชนเพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านฟังและการพูดสำหรับนักเรียนในช่วงรอยต่อระดับประถมศึกษาปีที่ 1 นั้น คือ การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่ผู้เรียนเรียนภาษาที่สอง จำเป็นที่จะต้องมีการสลับภาษาในชั้นเรียนเป็นความเชื่อมโยงของภาษาแม่และภาษาที่สองเพื่อสื่อความหมายให้เด็กเกิดความเข้าใจ และสามารถเชื่อมโยงความหมายของสิ่งที่ครูต้องการสอน อันจะส่งผลให้เด็กสามารถฟังอย่างเข้าใจและพูดเพื่อสื่อความหมายออกมา เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กเกิดการเรียนรู้และการสลับภาษายังช่วยให้เด็กรู้สึกแปลกแยก คิดว่าตนเองถูกทอดทิ้ง ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกที่ดีในการสื่อสารระหว่างตนเองกับครูหรือเพื่อน สอดคล้องกับ Cook (2002) ที่กล่าวว่า การจัดการในชั้นเรียนที่ผู้เรียนใช้หลายภาษา การสลับภาษาในชั้นเรียนที่ช่วยไม่ให้นักเรียนคิดว่าตนเองถูกกลืน และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สื่อสารโดยการสลับภาษาที่สองกับภาษาแม่ของตนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

1. ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ครูในสถานศึกษาของตนนำรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองบนฐานของวัฒนธรรมและชุมชนเพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านฟังและการพูดสำหรับนักเรียนในช่วงรอยต่อระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ไปใช้โดยการจัดอบรมหรือจัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อให้ครูมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับหลักการ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ระยะเวลาในการดำเนินการ และการประเมินผลก่อนนำไปปฏิบัติจริง

2. ผู้บริหารควรเข้าไปมีส่วนร่วมในการจัดการเรียนการสอนตามรูปแบบฯ โดยกำกับติดตาม นิเทศการเรียนการสอน เพื่อศึกษาผลการนำรูปแบบไปใช้และสภาพปัญหาที่เกิดขึ้น และให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน ตลอดจนอำนวยความสะดวกในด้านต่างๆ เพื่อให้การเรียนการสอนตามรูปแบบฯ เป็นไปอย่างราบรื่นและสอดคล้องกับบริบทในสถานศึกษา

3. ครุณารูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองบนฐานของวัฒนธรรมและชุมชนเพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านฟังและการพูดสำหรับนักเรียนในช่วงรอยต่อระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ไปใช้ ครูควรศึกษาบริบทและการใช้ภาษาถิ่นในพื้นที่ที่ต้องการนำรูปแบบฯไปใช้ และปรับเนื้อหาการสอนให้สอดคล้องกับบริบทและความต้องการในการพัฒนาความสามารถในการฟังและการพูดภาษาไทยของเด็ก เพื่อให้รูปแบบฯ เกิดประโยชน์กับเด็กสูงสุด

4. ครูที่นำรูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สองบนฐานของวัฒนธรรมและชุมชนเพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านฟังและการพูดสำหรับนักเรียนในช่วงรอยต่อระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ไปใช้ควรใช้เวลาในการเตรียมการสอนเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะการวางแผน การสร้างความเข้าใจ และการร่วมมือกันระหว่างครูและผู้ช่วยครูในการสลับภาษา เพื่อให้การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

5. ครูจำเป็นต้องศึกษาหลักการในการสอนภาษาที่สอง เพื่อให้สามารถเข้าใจพัฒนาการทางภาษาของเด็ก การส่งเสริมความสามารถทางภาษาให้กับเด็ก เพื่อให้สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับเด็กที่มีความแตกต่างระหว่างบุคคล โดยครูจะต้องให้ความช่วยเหลือและให้การสนับสนุนเด็กที่มีความสามารถทางภาษาที่แตกต่างกัน

6. ครูควรสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับครอบครัว และชุมชน ในการจัดการศึกษา เพื่อให้ครอบครัว และชุมชนมีส่วนร่วมในการส่งเสริมและสนับสนุนในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้กับเด็กในชุมชน เป็นการส่งเสริมให้เด็กได้เรียนรู้โดยการลงมือปฏิบัติจริง เด็กได้พบเจอกับสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ นอกห้องเรียนอันจะเป็นการส่งเสริมการเรียนรู้ให้กับเด็ก

7. ครูควรสร้างบรรยากาศการเรียนรู้ที่ดีให้กับเด็ก เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้กับเด็ก เนื่องจากเด็กจะสามารถเรียนรู้ได้ดีเมื่อเด็กมีความสนใจในสิ่งที่เรียนและสิ่งที่เรียนมีความหมายต่อตัวนักเรียน การเปิดโอกาสให้เด็กสามารถใช้

การสลับภาษาในชั้นเรียนเป็นการสร้างบรรยากาศที่ผ่อนคลายในการเรียน เด็กไม่รู้สึกลัว ตนทำผิดหรือแปลกแยกเมื่อตนเองใช้ภาษาไทยไม่ได้และใช้ภาษาถิ่นแทน เป็นการให้เด็กได้ใช้เวลาปรับตัวเพื่อให้พร้อมที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เพิ่มขึ้น

8. ควรศึกษาและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง บนฐานของวัฒนธรรมและชุมชนเพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านฟังและการพูดสำหรับนักเรียนในช่วงรอยต่อระดับประถมศึกษาปีที่1 ต่อเนื่องเพื่อให้ได้รูปแบบฯ ที่มีความเหมาะสมมากขึ้น

9. ควรศึกษาและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง บนฐานของวัฒนธรรมและชุมชนเพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านฟังและการพูดสำหรับนักเรียนในช่วงรอยต่อระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ในบริบทที่มีการใช้ภาษาอื่นๆ

10. ควรศึกษาและพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนภาษาไทยเป็นภาษาที่สอง บนฐานของวัฒนธรรมและชุมชนเพื่อส่งเสริมความสามารถในด้านฟังและการพูดสำหรับนักเรียนในช่วงรอยต่อระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ในด้านความสามารถทางภาษาด้าน การอ่านและการเขียนให้เหมาะสมกับเด็กมากขึ้น

11. ควรศึกษาการใช้รูปแบบฯ ในระยะยาว โดยนำรูปแบบฯ นี้ไปใช้ติดต่อกัน เพื่อศึกษาผลที่จะเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งติดตามความคงอยู่ของพัฒนาการทาง ภาษาของเด็ก

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2530). การสรุปรายงานการประชุมปฏิบัติการ เกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษา ครั้งที่ 5 เรื่องการนำการวิจัยไปใช้ในการศึกษา. วารสารการศึกษา (2) : 102 -125.
- Ministry of Education. (1987). The summary report on the researched education 5th Topic : Bringing research to the study. *Education Journal* (2) : 102 -125.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร : กระทรวงศึกษาธิการ.
- Ministry of Education. (2008). **Core Curriculum for Basic Education Act 2008**. Bangkok : Ministry of Education.
- จันทร์หา เทพชุมพล. (2549). การพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงภาษาไทย โดยใช้ หนังสือประกอบการเรียนรู้และแบบฝึกทักษะการอ่าน เรื่อง การประสมสระเดี่ยว

สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 3. ศรีสะเกษ. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 3.

Tepchumpon, Chantira. (2006). **The development of reading skills, pronunciation Thailand.** The book includes learning and practicing reading skills of a single compound. For the first year students. Area Office of Elementary Education Area 3. Sisaket. Area Office of Elementary Education Area 3.

ทิพากร วงศ์ปลั่ง. (2539). การศึกษาการส่งเสริมการพูดภาษาไทยกลางของครูให้แก่เด็กพูดภาษาถิ่นเขมร ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดศรีสะเกษ. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

Wongplung, Thipakorn. (1996). **A Study of Teacher's Method of Promoting Thai Language to Khmer Preschoolers Children One in Schools Under The Jurisdiction of The Office of Si Sa Ket Provincial Primary Education : A Case Study.** Master of Education in Early Childhood Education Chulalongkorn University. Bangkok. (Thailand). Graduate School.

วีรพงศ์ เดชบุญ. (2555). **ขับเคลื่อนจุดเน้นการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน.** ศรีสะเกษ, สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3.

Dedban, Weerapong. (2012). **Powered focus on improving the quality of learning.** Sisaket. Area Office of Elementary Education Area 3.

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาศรีสะเกษ เขต 3. (2548). **ผลจากการประเมินคุณภาพนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ประจำปีการศึกษา 2547.** ศรีสะเกษ. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา ประถมศึกษาศรีสะเกษ เขต 3.

Area Office of Elementary Education Area 3. (2004). **The result of evaluating students in grade 6 at the year 2004.** Sisaket. Area Office of Elementary Education Area 3.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2525). **การสำรวจสถานะทางการศึกษา.** กรุงเทพฯ : Kurusapha.

Office of the National Education Commission. (1982). **The Education Survey.** Bangkok : Kurusapha.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2558). **ประเมินคุณภาพการประถมศึกษา.** เอกสาร 101.

- Office of the National Primary Education Commission. (2015). **The Quality of Primary Education**. Paper 101.
- สุจิตต์ เพียรชอบ. (2526). **วิธีการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : อัมรินทร์การพิมพ์.
- Pearnshob, Sujarit. (1983). **Teach Thai Language to Elementary School**. Bangkok: Ummarin Printing.
- อมรา ประสิทธิ์รัฐสินธุ์. (2545). **ภาษาในสังคมไทย : ความหลากหลาย การเปลี่ยนแปลง และการพัฒนา**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Prasitratthasin, Amara. (2002). **Language in Thai Social : Diversity, change and development**. Bangkok : Chulalongkorn University.
- อุดมลักษณ์ เฟื่องนครพัฒน์. (2555). “**ปัญหาการขาดแคลนบุคลากรทางการศึกษาในเขตพื้นที่ชายแดนอำเภอกันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ**.” from <https://port.sevenrepublic.com/moe/.../321r180555.pdf>.
- Pengnorapat, Udomluck. (2012). “**Shortage of educational personnel in the border areas Kantharalak. Srisaket province**.” From <https://port.sevenrepublic.com/moe/.../321r180555.pdf>.
- Anderson, A. and Lynch, T. (1988). **Listening**. London: Oxford University Press.
- Celce-Murcia, M. (2001). **Language teaching approaches**. Boston : Heinle & Heinle.
- Cook, V. (2002). **Portraits of the L2 User**. Clevedon, Multilingual Matters.
- Coffey, H. (2004). [Online]. Code-switching. **The Internet TESL Journal**. Available from : <http://www.learnnc.org/lp/pages/4558>
- High Reach Learning. (2007). “**Preschool Curriculum Consumer Report**.” from http://www.google.co.th/url?sa=t&rct=j&q=&esrc=s&frm=1&source=web&cd=5&cad=rja&uact=8&ved=0CDUQFjAEahUKEwjUgYbhj_DGAhXDUKYKHRhMBRc&url=http%3A%2F%2Feclick.ohs.acf.hhs.gov%2Fhslc%2Ftta-system%2Fteaching%2Fpractice%2Fdocs%2Fcurriculum-consumer-report.pdf&ei=Q0awVZTUFsOhmQWYmJW4AQ&usq=AFQjCNGMuo9qlpLwymS2nHsLEKtQehgZ8A&sig2=MEa6aDCm9jTJvc9R2-_iJA&bvm=bv.98476267,d.dGY.
- Ketabi, S. and Shahraki S. H. **Vocabulary in the Approaches to Language Teaching: From the**
- Richards, J.C and T.S., Rodgers. (2001). **Approaches and Methods in Language Teaching**. Cambridge : Cambridge University Press.
- Wardhaugh, R. (1992). **An Introduction to Sociolinguistics**. United State : B. Blackwell.